

Vážení přátelé, uvádíme si myšlenky z knihy Tomáše Špidlíka, „Z pokladnice Otců.“

Dnes, 16. dubna si připomínáme 10 let od jeho úmrtí. A naopak je to den narozenin patera Petra Přádky, minulého faráře a obnovitele Velehradu. I na jejich dnech a díle můžeme vidět hodnotu křesťanského života. Dnešní myšlenky ukazují, že tomu vždy tak nebylo.

Bylo by lepší nenarodit se?

Theodoretos z Kyrru,

Homér nazývá člověka slabým a ubohým (Odysseia). Theognis z Megar, který působil na Sicílii, volá: „Pro smrtelníka je největším dobrem nenarodit se a nikdy nespátřit paprsky zářícího slunce. Pokud je už ale naživu, pak je nejlepší co nejrychleji projít branami podsvětí.“

S těmito názory souzní také jamby Euripidovy tragédie: „Měli bychom se sejít a oplakávat toho, jenž se zrodil, protože se mu dostává velkého zla, a naopak když zemře a trápení ustanou, měli bychom se radovat a při jeho vynášení z domu do hrobu slavit.“

Herodotos uvádí, že Solon Athénský, zákonodárce, řekl Kroisovi: „Kroise, lidský život je dílem náhody.“

Pythagoras a Platon popisují jakýsi zástup nevtělených duší a říkají, že jsou posílány zpět do těl jako trest za spáchání nějakého hříchu (PLATON, Faidón). Proto také v dialogu Kratylos Platon nazývá tělo hrobem, jako by v něm byla duše pohřbena. Na tato slova ovšem Platon zapomněl, protože ve třetí knize Ústavy uvádí opak a říká, že péče o tělo je nutná kvůli harmonii duše.

Je tedy jasné, jak si filosofové protiřečí. My naproti tomu můžeme ukázat, jak velkou sílu má učení proroků a apoštolů.

*Theodoretos z Kyrru (+ 466?)
syrský otec; velmi horlivý pastýř.*